

[**For Hækkerup.**]

at når man læser personelorganisationernes blade, så tyder det på, at — hvis jeg må bruge et fint udtryk — moralen inden for forsvaret er ved at blive lidt betænkelig over den fortsatte udskydelse. Jeg tror, det er lige så nødvendigt for forsvaret, som at man har ordentligt materiel, at de mennesker, der skal virke i det, også virkelig føler tillid til den forsvarsordning, de skal virke med. Derfor tror jeg, det er rigtigt at sige til ministeren, at det altså faktisk haster med at få dette gennemført.

Jeg lægger mærke til — og det vil jeg gerne spørge om — at forsvarsministeren, nej, at udenrigsministeren i sine betragtninger kommer ind på spørgsmålet om det sikkerhedspolitiske udvalg. Der vil jeg gerne spørge udenrigsministeren og forsvarsministeren, om der er nogen forbindelse imellem udsættelsen af forsvarsordningens forelæggelse og så den omstændighed, at det sikkerhedspolitiske udvalg ikke har afgivet nogen beretning eller betænkning.

Udenrigsministeren udtrykte det således, at sikkerhedspolitiske udvalg må hurtigt afslutte sit arbejde, nej, det var ikke udenrigsministeren, der udtrykte det sådan, udenrigsministeren nævnte, at vi kunne forvente, at der i løbet af nogle måneder kom en foreløbig beretning — sådan har jeg opfattet det — fra sikkerhedspolitiske udvalg. Jeg vil gerne spørge, hvordan det skal forstås. Man må jo formode, at den udenrigs- og sikkerhedspolitik, som udenrigsministeren her anmodede os om at slutte op om, og som forsvarsministeren på tilsvarende måde gjorde det, og som er i overensstemmelse med den politik, vi traditionelt har ført igennem en årrække — vi må opfatte det sådan, at den står fast. Derfor vil jeg meget gerne vide, om den omstændighed, at vi altså ikke får forsvarsordningsforslaget foreløbig eller ikke har fået det endnu, hænger sammen med, at der ikke foreligger noget foreløbigt fra sikkerhedspolitiske udvalg, som regeringen har kunnet tage stilling til. For det må vel være således — og det vil jeg altså også gerne bede om at få et svar på — det må vel være således, at det, man foretager i sikkerhedspolitiske udvalg, det er ikke bare en eller anden teoretisk drøftelse.

Hvis jeg har forstået det rigtigt, så er me-

ningen, at dette udvalg skal undersøge alle forhold af betydning for vor sikkerhedspolitik på længere sigt, men det må vel også være på kortere sigt. Jeg går ud fra, at det må være nogenlunde den samme sikkerhedspolitik, man forestiller sig. Men jeg vil bede udenrigsministeren forstå, at hvis man beder os om at give tilslutning til den politik, som regeringen her har givet udtryk for, og så samtidig har et sikkerhedspolitisk udvalg siddende, der skal drøfte den sikkerhedspolitiske målsætning, som jo udgør basis for en væsentlig del af vor udenrigspolitik, så fremkalder det en usikkerhed, ikke bare hos os, men jeg er overbevist om også en usikkerhed i al almindelighed i befolkningen og i udlandet. Derfor vil jeg være interesseret i at få udenrigsministerens — også gerne forsvarsministerens, men den er vel sammenfaldende — bedømmelse af det sikkerhedspolitiske udvalgs betydning.

Til nedrustningsministeren har jeg kun en ganske enkelt bemærkning at gøre. I det store og hele kan jeg være enig i det, nedrustningsministeren sagde; det ligger på linje med de tanker, som socialdemokratiet igen og igen har fremført, og vi har jo altid kunnet glæde os over, at vi på dette område med hensyn til nedrustningsproblemet ikke blot har haft stort set sammenfaldende opfattelser med det radikale venstre, men til tider endog med de konservative og venstre. Jeg er altså i det store og hele enig i de betragtninger, nedrustningsministeren gjorde.

Jeg synes, talen var interessant i to henseender. For det første var det jo ikke noget særlig optimistisk syn, ministeren kunne lægge for dagen med hensyn til det, der faktisk er sket, og heller ikke med hensyn til de umiddelbare muligheder for at komme videre i nedrustningssagen, og på den anden side var ministerens tale jo båret af et personligt engagement, som man i hvert fald ikke kunne sige blev gentaget hos udenrigsministeren.

Jeg har derimod én kritisk bemærkning til nedrustningsministeren; som jeg er nødt til at gøre. Ministeren sammenligner udgifterne til forsvarsbestræbelserne overalt verden over og nævner, at det, uden at man naturligvis kan stille det helt nøjagtigt op, antagelig drejer sig om et beløb på ca. 175 milliarder dollars, og så siger ministeren